

Publicerad 2007-07-10 16:48 av sonic

De sju vindarnas sång

Nu skall min penna förtälja för er – om
Vindarna sju, och de budskap de bär
Vindar från söder och vindar från norr – och
Vindar som skapar de största begär

Den förste och störste av vindarna sju
Är hatets och vredens och mörkrets orkan
Då dessa är känslor som sliter itu
Den stoltaste man och den starkaste klan

Tårar de falla av sorg och förlust
Vind av förtvivlan nu blåser till storm
Stormar som härjar i land och längs kust
Krossar din vilja likt gift från en orm

Den tredje nu skrider ur gråheten fram
Och kärlekens vind sätter hjärtan i brand
Den väcker i oss ett förlåtelsens lamm
Och lär oss att binda förälskelsens band

Droppar av svett rinner ned för ens rygg
Lustans vind tränger fram genom molnen
Bland kuddar av dun du känner dig trygg
Färdas upp för berget – ner i dalen

När skrattet skallar så starkt ifrån himlen
Har glädjens vind stannat upp för att vila
Se horisonten den kröns utav solen
En stund - sen fortsätter vinden att ila

Vansinnesvinden virvlar sen framåt
Som ett sarkastiskt eko av glädjen
Förvrider din blick – riktar den inåt
Och får ditt sinne att korsa linjen

Den sjunde tar över när sinnet är tomt
Apatisk blir den som hör denna vinds sång
Hans blick den blir glansig – hans ansikte fromt
Och vägen tillbaka görs ofantligt lång

Vindarna sju de tröttas aldrig ut
De blåser med en outsinlig kraft
Deras sånger har aldrig något slut

Så länge vi göder dem med människokänslors saft

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sonic med Poeter.se id #10998 innehar upphovsrätten